

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Ligesom da dette Lovforslag var til første Behandling, vil jeg gerne takke det radikale Venstre og Socialdemokraterne for den Tilslutning, de har givet Forslaget. Men jeg har en levende Følelse af, at selv om vi vilde fortsætte denne Forhandling nok saa længe, vilde det ikke faa nogen Betydning; Resultatet vilde blive ganske det samme. Derfor skal jeg indskrænke mig til nogle korte Bemærkninger, idet jeg ganske kan henholde mig til de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører for Socialdemokraterne.

Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører (Hauch), at der er dog et Spørgsmaal, hvorom alle fire Partier er fuldkommen enige, nemlig dette, at Militærordningen af 1922 lader sig ikke opretholde, det er umuligt. Naar derfor den ærede Ordfører sagde, at det vilde tage lang Tid, inden Afrustningsforslaget eller en ny Ordning kunde træde i Kraft, vil jeg haabe for Partiet Venstre, at det ikke bliver Tilfældet. Thi de Konservative og Venstre ved, at den Ordning, vi har i Dag, er fuldkommen ubrugelig for Marinens Vedkommende. Alt, hvad man nævner af internationale Forpligtelser, som Danmark skulde have, har de to Partier, Højre og Venstre, da de sad ved Styret, fuldkommen ignoreret, saa at vi nu ikke er i Stand til at opfylde blot et Minimum af de Forpligtelser, vi har i Dag. For hvert Aar, der gaar, forringes Flaaden, og i de tre Aar, som Venstres Ordfører taler om, er det gaaet saaledes, at Marinens Ledelse nu vil sige: Vi har overhovedet ikke noget som helst, hvorved vi kan løse Opgaven. (*Ellinger:* Saa faar vi vel et Lovforslag!). Jeg kan sige til den ærede Afbryder fra konservativ Side, at naar Stillingen er denne, har de Konservative det fulde Ansvar derfor. De har vidst det, og dog har de stemt for Bevillinger, der var fuldkommen uforsvarlige. Hvis derfor det ærede Medlem har Ret i, at om endnu tre Aar er vi lige vidt, tror jeg, man vil forstaa ude i Danmark, hvad man bør forstaa, at hverken Højre eller Venstre mener det allerringeste med de Forpligtelser, man har overfor Danmark. Thi mente de det, var den Politik, de har ført i tre Aar, en Forbrydelse mod Landet. Det er Stillingen. Derfor tror jeg, at hvis de vil vente tre Aar endnu, vil det blive værst for Venstre selv, for saa vil man ude i Landet vide, at den Ordning, vi har, er fuldkommen umulig og ubrugelig til Trods for de mange Millioner, den koster. Jeg ved imidlertid, at de Herrer har Magten i Dag, som

har haft den i Folketinget i ca. tre Aar og har brugt den til at ødelægge det, som de selv mener er nødvendigt for et Forsvar.

Formanden: I den Forbindelse, hvori den højtærede Forsvarsminister brugte Udtrykket Forbrydelse, mener jeg, det er for stærkt.

Ordføreren (Hauch): Jeg har ikke udtalt mig, højtærede Forsvarsminister, om, at det vil vare en lang Aarrække, før Loven bliver vedtaget. Jeg har ikke talt om tre Aar eller om lang Tid i den Forbindelse. Men jeg har talt om det forbavsende i, at vi endnu ikke har faaet Lejlighed til at se Afrustningsforslaget her, og at man, saa vidt det kan skønnes, i Folketinget, hvor den højtærede Ministers Støttepartier har Flertallet, ikke er naaet synderlig videre i denne Sag, end man var ved Rigsdagssamlingens Begyndelse, i hvert Fald saa vidt man kan se udefra. Det var dette, jeg tog som et Udtryk for, at vi neppe paa nærværende Tid turde haabe, at vi var ved en snarlig Løsning af Spørgsmaalet. Jeg tør tilsige den højtærede Forsvarsminister, at den Dag, han kommer til Tinget med sit Forslag og vi skal til at behandle det her, skal vi tage fat paa det og gøre det færdigt saa hurtigt, det er muligt; men vi maa dog se det først, det maa den højtærede Forsvarsminister tilgive os, og inden vi har Forslaget, kan vi dog ikke behandle det. Da vi sidst behandlede Sagen her i Tinget, fik man Indtryk af, at det ikke skulde vare saa længe, inden vi saa det endelige Forsvarsforslag. Jeg ved ikke, om vi faar det at se i Aar, men jeg kan i hvert Fald nu skønne, at vi ikke ser det paa et saadant Tidspunkt, at der bliver rimelig Tid til at behandle det i indeværende Rigsdagssamling.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) udtalte sin Forbavelse over, at Landstingets Flertal ikke vilde føje Ministeren i at nedsætte de Beløb, her er Tale om; han bebrejdede os den Ondskab, vi her viste overfor Ministeren. Deroverfor skal jeg sige, at det er ikke for Ministerens kønne Øjnes Skyld, vi vedtager eller forkaster Lovforslagene her; men naar vi stemmer imod dette Forslag, er det, fordi vi ved, at dersom man ikke opfylder de Forudsætninger, som var til Stede, da man i 1922 vedtog Lovforslaget om Hærens Ordning, saa forringes Vilkaarene. Og nu var det ærede Medlem saa venlig at sige een Ting, som ikke er uden Interesse ved Bedømmelsen af denne Sag. Det er, at det